

דף כב.

עין משפט א.

או"ח סימן שנה פעיף א

א. כל היקף שאינו היקף לדירה ^מ כגון גנות ופרדסים שאינם עשויים אלא לשמור מה שבתוכן אסרו חכמים ^ב לטלטל בהם יותר מד' אמות אם הם בשטח של יותר מסאתים, שהם שבעים אמה וארבעה טפחים על שבעים אמה וארבעה טפחים ^ב.

אבל אם הם סאתים או פחות מותר לטלטל בכולו, בין שהוא מרובע או צר או עגול, ובלבד שלא יהיה אורכו פי שנים מרחבו באמה אחת יותר ^ע, ואם הוקף לדירה מותר לטלטל בכולו אפי' יש בו כמה מילין.

הגה: י"א דכל קרפף שהוא סמוך לביתו נקרא הוקף לדירה ^ב, ויש חולקין ^ז.

דף כב:

עין משפט א.

או"ח סימן שמה פעיף יד

ד. טז. כרמלית הוא מקום שאין בו הילוך לרבים, כגון ים, ובקעה ^ק,

מ. ממשנה עירובין כ"ג וכו"ע, והיינו לדירת אדם ותשמישו.

נ. אף שמן התורה כל שהוקף מחיצות גבוהות עשרה רשות היחיד היא אפי' רחבה כמה כורים מ"מ חכמים אסרו בלא הוקף לדירה במקום שהוא יותר מסאתים שדומה קצת לר"ה ולכרמלית. מ"ב אות ה'.

ס. דבית סאה הוא חמישים על חמישים שהוא אלפים וחמש מאות מרובעות ובית סאתים הוא חמשת אלפים אמות מרובעות, והוא שבעים אמה וד' טפחים על שבעים אמה וד' טפחים, ומעט יותר כשיעור אצבע בערך, מ"ב אות ז'.

ובית סאתים שהתירו בו חכמים שזה שיעור חצר המשכן והיו מטלטלים בו ושיעורו היה מאה על חמישים, שהוא ג"כ חמשת אלפים אמות מרובעות.

ע. והיינו מאה ואחת אמה על חמשים אמה דביותר מאמה גזרו בו אבל בפחות מאמה לא גזרו.

פ. והיינו שפתח הבית פתוחה להם.

צ. והאחרונים הסכימו עם דעה זו, מ"ב אות י"ח.

ק. ורמב"ם בפ' י"ד כתב דמדברות ויערות דינם כר"ה ותמהו עליו וצ"ל היכא דרבים מצויים שם תדיר, ועיין בכה"ח אות ע"ג.

ומן התורה מותר להכניס ולהוציא מכרמלית לרה"י או לר"ה ומהם אליו אלא שחכמים אסרו כמ"ש בריש סי' שמ"ו. ועיין בכה"ח אות ע"ו.

ואיצטבה לפני החנות בר"ה שהיא רחבה ארבעה ר' וגבוה משלשה עד עשרה ש', וכן קרן זוית הסמוכה לר"ה, כגון מבואות שיש להם ג' מחיצות ואין להם לחי או קורה ברביעית ת', ור"ה שהיא מקורה א', ותל בר"ה גבוה ג' שיש בו ד"ט על ד"ט ואינו גבוה עשרה, וחריץ שהוא ד' על ד' ואינו עמוק עשרה.

- ובקעה היינו שדות זרועות או קצורות מהתבואה שאינם מוקפות חומה י"ט.
- ר'. דבלי שהיא רחבה ד' הוי מקום פטור, ואם אינה גבוה ג' טפחים ר"ה היא, ואם גבוה עשרה ויש בה ד' רה"י לעצמה, ב"י.
- ש'. ומיירי באין מכתפין הרבים עליו, ועיין בביאורי הגר"א.
- ת'. דאם יש שם לחי או קורה דינו כרה"י.
- א'. לפי שאינו דומה לדגלי מדבר, מגמ' שבת צ"ח ע"א.